

תת"ע 7324/08/18 - מדינת ישראל נגד אמיר שאהין

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7324-08-18 מדינת ישראל נ' שאהין
תיק חיצוני: 30152243991

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מאשימה באמצעות עו"ד תומר מדינת ישראל
יצחקי נגד
נאשם באמצעות עו"ד יאסר אמיר שאהין
שאהין

החלטה

1. הונחה לפני בקשה, מטעם ב"כ הנאשם, לחזרת הנאשם מהודאה שנמסרה במסגרת בקשה שהגיש לבית המשפט העליון, להעברת מקום הדיון.

השתלשלות העניינים

2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, ביום 22.8.18, בגין עבירה של נהיגה במהירות של 129 קמ"ש, במקום בו המהירות המרבית המותרת היא 90 קמ"ש.

3. בעקבות בקשת הנאשם להעברת מקום הדיון, מבית המשפט (לתעבורה) בבאר שבע, לבית המשפט (לתעבורה) בעכו, הורה בית המשפט העליון, ביום 14.8.18, על העברת התיק לבית המשפט בעכו. ההחלטה התקבלה בהתבסס על כך שהמבקש מתגורר במרחק גיאוגרפי רב יחסית מבית המשפט בבאר שבע, ומצהיר שהוא מודה במיוחס לו בכתב האישום. התיק הועבר אלי ונקבע מועד לטיעונים לעונש ליום 25.12.18.

4. במועד הדיון הנאשם לא התייצב, הורשע בהעדרו, בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, ונגזר עליו קנס בסך 850 ₪. נוכח בקשתו לביטול פסק הדין, ותצהיר עובד דואר ישראל, שלפיו ההזמנות לדין נשלחו לשכנו של הנאשם, פסק הדין בוטל והתיק נקבע להקראה ליום 23.6.19. במועד זה כפר הנאשם במיוחס לו והתיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 22.7.20.

5. ביום 28.6.20 הגישה המאשימה בקשה דחופה לביטול ישיבת ההוכחות והסבתה לישיבת טיעונים לעונש. בבקשה צוין שבהתאם להצהרת הנאשם, לפני בית המשפט העליון, הודה הנאשם בעבירה המיוחסת לו, והחלטת בית המשפט שמבטלת את פסק הדין למעשה סותרת את החלטת בית המשפט העליון. בהחלטתו, מאותו היום, ציינתי שאכן הנאשם, כעולה מהחלטת בית המשפט העליון, הודה בעבירה המיוחסת לו, המועד הקבוע לשמיעת ראיות בוטל, ונקבע

מועד לטיעונים לעונש, ליום 22.7.20.

6. נוכח החלטתי זו, הגישה ההגנה את הבקשה שלפני בה נטען שבקשת המאשימה הוגשה בחלוף שנה מאז כפר הנאשם בכתב האישום, קיים פגם שורשי בראיות של טעות בזיהוי, ואי היעדרות לבקשה תגרום למבקש עיוות דין. צוין שהבקשה לבית המשפט העליון הוגשה על ידי חבר של המבקש, מתנדב במשטרה, שאינו עורך דין, שסבר שבהמשך ניתן יהיה להגיע להסדר, דבר שלא קרה, נוכח סירוב המאשימה. צוין שהמבקש, דובר השפה הערבית, לא היה מיוצג על ידי עורך דין, לא הוסברה לו משמעות ההודאה ולא הבין את השלכותיה. בנסיבות אלה נפל פגם בהודיה, שניתנה בניגוד לרצונו ולהבנתו.

בית המשפט הופנה לתת"ע 4505-05-17 **מדינת ישראל נ' יצחק עזרא** (3.4.18) (להלן - עניין עזרא), שם התיר בית משפט קמא לנאשם לחזור בו מהודאתו, לאחר שבית המשפט העליון נעתר לבקשה להעברת מקום הדין, נוכח הצהרתו של הנאשם לנטילת אחריות על העבירה. בית המשפט ציין שהשתלשלות העניינים בתיק מלמדת שספק אם בעת הגשת הבקשה להעברת מקום הדין, נלקחו בחשבון השלכות ההודיה ותוצאותיה, ובעיקר הגבלת יכולת ההגנה לנהל את ההליך כנדרש ובין היתר לנהל מו"מ עם המאשימה. שנית, צוין שהנאשם ובא כוחו נכחו במהלך כל הדיונים אולם הפרוטוקול נעדר הכרעת הדין על אף הצהרת בא כוחו, ואין המדובר בפגם טכני, ובנסיבות בהן לא הוסברה לנאשם על ידי הסנגור או בית המשפט משמעות ההודיה או תוצאותיה, לא ניתן לראות בהודיה שנמסרה על ידי בא כוחו של הנאשם, כממלאת אחר רכיב הכרעת הדין כנדרש. שלישית, ההליך מצוי בפרשת העונש, שלב יחסית מוקדם, בו ניתן להורות על חזרה מהודיה.

הסנגור ציין לפני שבעניין עזרא הנאשם אף היה מיוצג, אולם מאחר שלא הוסברה לו משמעות הודאתו, בית המשפט התיר לו לחזור בו מהודאתו.

7. בדיון שנערך לפני ציין ב"כ המאשימה שחזרה מהודאה אפשרית רק מנימוקים מיוחדים והפנה לפסיקה תומכת. צוין שעל פי הפסיקה בית המשפט מאפשר חזרה מהודאה בנסיבות מיוחדות בלבד, כשמתעורר חשש ממשי שהנאשם הודה שלא מתוך רצונו החופשי, ושלא הבין את משמעות הודאתו. נטען שאין זהו המקרה שלפנינו, בו הנאשם הודה בצורה ברורה ובכוונה מלאה.

הנאשם ציין לפני שלא נכח בדיון בבית המשפט העליון, וסנגורו הבהיר שההחלטה ניתנה בהעדר הצדדים. הסנגור ציין שאף יסכים להחזרת התיק לבית המשפט (לתעבורה) בארבע.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בטיעוני ב"כ הנאשם והמאשימה ובפסיקה, סבורה אני שיש להעביר החלטתי זו לעיונו ולהחלטתו של כב' השופט א' שטיין בבית המשפט העליון, ואסביר במה דברים אמורים.

בהחלטה שניתנה על ידי כב' השופט א' שטיין, בבית המשפט העליון, ביום 14.8.18, קבע כב' השופט שטיין שהנאשם מצהיר כי הוא מודה במיוחד לו בכתב האישום, ובהתבסס על הצהרה זו נעתר לבקשתו להעברת תיקו מבית המשפט בבאר שבע, לבית המשפט בעכו.

הנאשם בחר לחזור בו מהודאתו. ספק אם בקשתו בבית המשפט העליון הייתה מתקבלת לו היה מצהיר שאין הוא מודה בביצוע העבירה (ראה לענין זה החלטתו של כב' השופט א' אופיר בתת"ע 5001-08-18 מדינת ישראל נ' סולמאן אלעמיר (13.7.20)) (להלן עניין אלעמיר).

בהתאם לסעיף 78(ג) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984, בית משפט שאליו הועבר עניין כאמור, לא יעבירו עוד.

בעניין אלעמיר ציין כב' השופט אופיר שבמקרים דומים כב' בית המשפט העליון בחר להשיב התיק במקרה של חזרה מהודאה לבית המשפט המקורי, לו נתונה מכח החוק סמכות ההשבה לבית המשפט המקורי.

טרם סיום יוער שבעניין עזרא, אליו הפנתה ההגנה, בית משפט קמא התיר את חזרתו של הנאשם מהודאתו, בנסיבות בהן, בין היתר, ההליך היה בשלב של טיעונים לעונש. במקרה שלפני ההגנה עותרת לשמיעת ראיות בתיק. יצוין שבעניין עזרא הדגיש בית המשפט שבהצהרת הנאשם, בבית המשפט העליון, אין כדי למנוע מההגנה את האפשרות, במקרים מתאימים, לנסות ולמצות מו"מ עם המאשימה, זאת, במובחן מרצונו של נאשם לנהל הליך או להביא לשמיעת ראיות בתיק.

בהינתן האמור, המזכירות תעבירה החלטתי זו לעיונו ולהחלטתו של כב' השופט א' שטיין בבית המשפט העליון, לקבלת הוראות לעניין המותב שישמע תיק זה, נוכח השינוי בעמדת הנאשם.

המזכירות תמציא החלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' אב תש"פ, 26 יולי 2020, בהעדר הצדדים.